

מרבין בשמחה

1. מוסר אביך עמי כב

והנה הרבה ראו בספרים חיוב העבודה התורה והתפלה בשמחה, וכפו עצם לעשות בשמחה, אבל לא ראו בשכלם להשתלם מעט מעט עד שתהי ראייה עליהם השמחה בתורה ובתפלה ובכל עניין עבודה השם יתי, א"כ אע"פ שנכנס בלב רוח שמחה אבל אין לבו טוב עליו, שאינו חופשי בשמחה זו באמת ואינה נוחה לו רק שהיא חונה עליו.

2. ספר דברירת פרק כח

(מז) פתחת אשר לא עבדת את הי אל-חיך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל.

3. עין איה ברכות 339

טובים הם מאי חי השמחה אבל גורעים ופחותים הם חי החולות. האדם השלם המכיר בחכמת אמת יקרת שמחת החיים וכי ראוי באמת לשמח תמיד בחיים...ע"כ לא תבא שמחה מקורית כזו את לעולם לידי הוללות ומעשים פחותיים. אמנים השמחה שהCASTILIM קונים אותה ומשתדלים בהשגתה, אינה בא להם מכח הכרותם בעצם הוד החיים, כי"א מבריחתם מצע של היגון והעצב, ע"כ יתורתקו במדת שמחתם אל גבול החולות.

4. עין ברכות ב / פרק תשיעי, סב

...ומתווך שימצא את האושר האמתי ומנוחת נפשו בעולמו הפנימי, לא יהיו משועבד להשפעה החיצונה של הבריות הסובבות אותו...ע"כ צרך שיכן עצמו בעושר פנימי, להשלים את הכרתו הפנימית על כל אופק החיים שלו, באופן שלא יהיה צריך להשלימים מצד הכרח מנהגי זולתו, שזו כבר הוא משתמש להשפעתם במידה יתרה... כל אלה תוצאות הכרתו הפנימית, שכן הוא ראוי לפיקוחו והצדקה, ע"פ דרך של תורה ומצוותיה, שייתנסה לקיימה באהבה גמורה וחופץ עלין וקדוש, השוכן עמק בנפש פנימה.

5. ספר סיפני מעשיות - מעשה יג

...אתם סוברים שאני חרש? אין אני חרש כלל! רק שכלי העולם כולו אינו עולה אליו לכלום, שאשמע החסרון שלהם. כי כל הקולות כולם הם מן חסרונות. כי כל אחד ואחד צוק על חסרוינו. ואפלו כל השמחות שבעולם כולם הם רק מחמת החסרון, שמח על החסרון שחסר לו ונתמלא. ואצלוי, כל העולם כולו אינו עולה לכלום, שיכנסו באזני החסרון שלהם. כי אני חי חיים טוביים שאין בהם שם חסרון. ויש לי הסכמה על זה שאני חי חיים טובים, מן המדיינה של עשירות. וחיים טובים שלו הוא, שהוא אוכל לחם ושותה מים.

6. ספר אור חדש עמוד מה

בספר משלוי (ט, א) חכמת נשים בנתה ביתה ונוי, במדרשו (מדרשו שוחר טוב משלוי ט, א) חכמת נשים בנתה ביתה, טבחה טבחה ערוכה שלחנה (שם ט, ב) זו אסתור המלכה בשעה שהגיעה צער לישראל התקינה סעודת לאחשוריש ולהמן הרשע ושברתו בין בייתך וסביר היה המן עצמו שחלקה לו כבוד והוא לא יידע שפרשה לו מזודה שמתווך ששכרה אותו יין קנחה אומתת לעולם אף ערוכה שלחנה בעולם הזה ובעולם הבא איזה שם טוב שקנחה שכל המועדים עתידיים להבטל וימי הפורים לא בטלים לעולם שנאמר (אסתר ט, כז) ולא יעברו ונוי ר"א אומר אף יי"ה לא יבטל לעולם שנאמר ויקרא טז, לד) והיתה זאת לנעם לחקת עולם. מה שאמר כאן התקינה סעודת להמן ושברתו בין כאשר האדם היה בטוב לבב כאילו אינו חסר כלל דבר זה הוא לתקלה ולמכשול אליו כי האדם צרייך שיהיה תמיד בדעתו שאינו בשלימות וצרייך השלמה ואז האדם מקבל השלמה מן השמיי אבל כאשר האדם הוא בטוב ו בשלימות ואינו חסר דבר זה והוא לתקלה אליו כי כאשר נשלם דבר אחד זבק בו ההעדר... כי האדם מלמעלה ולכך אמר שעשתה לו סעודת שיהיה בטוב לבב ושברתו ובזה הוסר שכלו ...